

РЕШЕНИЕ

№ 11916

гр. София, 07.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 21.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова

Мария Стоева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **1430** по описа за **2025** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение от 29. 08. 2024 г. по НАХД № 12703 / 2022 г., Софийски районен съд, НО - 21 състав е отменил наказателно постановление (НП) № 22-4332-015398 / 17. 08. 2022 г. издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на което на О. Н. С., е наложена глоба в размер на 150 лв. и един месец лишаване от право да управлява моторно превозно средство, на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, както и глоба в размер на 20 лв. на основание чл. 185 от ЗДвП, като е потвърдил същото НП, с в частта в която е наложена глоба в размер на 200 лв. на основание чл. 179, ал. 2, пр.2 от ЗДвП, за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от пълномощник на С., с която се моли същото да бъде отменено като неправилно, само в частта, в която се потвърждава НП.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, лично и чрез процесуалния си представител, поддържа касационната жалба. Претендира разноските по делото. Представя писмени бележки, в указания от съда срок.

Ответникът по касационната жалба, не взема становище по нея.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възразенията на страните, намира за установено от фактическа и правна

страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите Я. и И. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция изцяло споделя фактическите и правните констатации на въззивния съд.

Установено е, че на 24. 07. 2022 г., около 15.20 часа, в [населено място], по ул. Околовръстен път с посока на движение от [улица], към [улица] и преди отбивката за АМ Т., С. управлява товарен автомобил „Ф. Дукато” с рег. № GE406RV и поради недостатъчно разстояние, реализира ПТП с намаляващия пред него лек автомобил Ф. с ДК № С., след което напуснал мястото на ПТП. След пристигането на контролните органи, била изготвена докладна записка, скица на произшествието, подписана от двамата участници в ПТП-то и декларация от същите относно обстоятелствата при които е станало произшествието.

На 24. 07. 2022 г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен на същата дата на нарушителя срещу подпис.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното 22-4332-015398 / 17. 08. 2022 г. от началник сектор в отдел „Пътна полиция” при СДВР.

При тази фактическа обстановка, СРС е приел, че по отношение на нарушенията на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „б“ от ЗДвП – не оставя на мястото на ПТП до пристигане на представители на МВР и на чл. 157, ал. 6 от ЗДвП – носи акт за нарушение по ЗДвП с изтекъл срок, е налице неправилна правна квалификация и е отменил издаденото НП в тези части, като няма постъпила касационна жалба в отменителната част.

Наказателното постановление е потвърдено единствено в частта на установеното нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗДвП, като настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

Съдът не споделя твърдението в касационната жалба, че въззивното решение е неправилно и необосновано.

Районния съд е изложил подробни мотиви, относно съставомерността на нарушението, които настоящата инстанция счита за правилни и законосъобразни.

От разпита на свидетелите и от приложената към делото скица на произшествието, безспорно е установено, че жалбоподателят не е съблюдавал необходимата дистанция и е реализирала ПТП със намаляващия пред него лек автомобил.

Правилно от страна на районния съд не са кредитирани показанията на свидетеля И., който твърди, че не е имало ПТП, тъй като същите са в противоречие с останалия събран по делото доказателствен материал. Видно от съставения протокол за ПТП, подписан и от двамата участници, в него изрично са отбелязани щети на двете МПС – предна броня отляво и задна броня. В този смисъл, след като жалбоподателят е подписал протокола без възражения, като такива не са изложени и срещу съставения АУАН, са неоснователни доводите изложени в жалбата, че другия участник правил резки маневри.

Съгласно чл. 23, ал. 1 от ЗДвП, водачът на пътно превозно средство е длъжен да се движи на такова разстояние от движещото се пред него друго превозно средство, че

да може да избегне удяне в него, когато то намали скоростта или спре рязко.

В този смисъл, след като е реализирано ПТП с намаляващия пред него автомобил, безспорно касаторът не е спазвал необходимата дистанция, за да може да избегне удара, поради което са неоснователни доводите в касационната жалба, че заключението на съда се базирало на предположения.

Водачът на движещия се отзад автомобил, в случая С. е следвало да се движи на необходимото разстояние от автомобила пред него, което да му позволи да спре, за да избегне удара между тях.

При тези данни и при така установената фактическа обстановка, безспорно е установено извършеното нарушение и неговия автор и като е потвърдил обжалваното НП в оспорената част, въззивния съд е постановил правилно решение.

Решението, предмет на касационна проверка, не страда от наведените касационни основания. При извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че районният съд е постановил съдебния си акт в съответствие със закона. Процесуалните права на страните не са ограничени и нарушени, а решението е мотивирано. Не се констатира твърдяната материална незаконосъобразност, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

Разноски от страна на ответника по касация не се претендират, поради което не се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, Административен съд София - град -XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 29. 08. 2024 г. по НАХД № 12703 / 2022 г. на Софийски районен съд, НО – 21-ви състав, в оспорената част.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.